

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

25. 04. 2022 - 01. 05. 2022

motto týdne:

„ Hospodine, popřej zdaru!“

PONDĚLÍ 25. 04. svátek sv. Marka, evangelisty

1 Petr 5,5b-14; Žl 89,2-3.6-7.16-17 Komentář: **Mk 16,15-20**

Vyslání učedníků je zde líčeno s jadrností vlastní Markovi – žáku svatého Petra. Naše působení má být inspirováno směřováním k této prostotě.

ÚTERÝ 26. 04. sv. Paschasiuse Radbertusa, opata

Jan 3,7b-15; Žl 93,1ab.1c-2.5 Komentář: **Sk 4,32-37**

Společný majetek a jeho sdílení je možné jen na základě dobrovolnosti. Neosvědčily se ideologie, které se o to pokoušely násilím. Uspořádání vztahů je nejlépe proveditelné v Kristu, v jeho lásce.

STŘEDA 27. 04. sv. Simeona Jeruzalémského, biskupa a mučedníka

Jan 3,16-21; Žl 34,2-3.4-5.6-7.8-9 Komentář: **Sk 5,17-26**

Chci myslet zvláště na ty, kdo se kvůli Kristu a jeho evangeliu dostali do problémů, do vězení. Nehrozí ale těžkosti i mně, když budu brát evangelium opravdově? Usiluji o to vůbec?

ČTVRTEK 28. 04. sv. Jany Molla, lékařky a obětující se matky

Jan 3,31-36; Žl 34,2+9.17-18.19-20 Komentář: **Sk 5,27-33**

Pronásledování a nenávisť se stupňují. I dnes na mnoha místech. Ale Boží slovo ze světa sprovodit nelze...

PÁTEK 29. 04. svátek sv. Kateřiny Sienské, učitelky církve

Mt 11,25-30; Žl 103 (102), 1-2.3-4.8-9.13-14.17-18a Komentář: **1 Jan 1,5 2,2**

Spolupatronka Evropy, žijící v bouřlivém 14. století. Dokázala nežít ve tmě, ale ve světle! Usmířovala, obnovovala. Takové ženy dnes potřebujeme!

SOBOTA 30. 04. sv. Piusa V., papeže

Jan 6,16-21; Žl 33,1-2.4-5.18-19 Komentář: **Sk 6,1-7**

Církev rostla tím, že se dokázala o milost dělit, vzkládáním rukou ji předávat dál. Tak se šíří dodnes. Tehdejší schopnost vstřícnosti a přizpůsobení se potřebám společenství nám však může být příkladem.

3. neděle velikonoční - Cyklus C 01. 05. 2022

Ve víře nejde tolik o intelektuální znalost, jako o odvahu opřít se vírou o dobrotu Boží. Kdo takto poznává Boha, dostává od něj nesmírně osobní otázku:

Miluješ mne? Co jsi připraven nabídnout pro lásku k Bohu?

1. ČTENÍ

Po vylití Ducha svatého apoštolové hlásají evangelium. Již jednou byli zatčeni. Konají divy a lidé si toho všímají. Proto je velekněz znovu nechá zatknout, ale oni s pomocí anděla odejdou ze žaláře a ráno zvěstují Krista. Hned jsou opět zatčeni a probíhá výslech.

Sk 5,27b-32.40b-41

Velekněz začal apoštoly vyslýchat: „Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka.“

Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ Dali apoštoly zbičovat a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili. A oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

ŽALM 30

Boží vítězství je základním obsahem chvály, kterou liturgie zpívá. Připojme se k tomuto zpěvu i my.

Odpověď: Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.

Chci tě oslavovat, Hospodine, – neboť jsi mě vysvobodil, – nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé. – Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, – zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, – a vzdávejte díky jeho svatému jménu!

– Vždyť jeho hněv trvá chvíli, – ale jeho laskavost po celý život, – zvečera se uhostí pláč, – zjitra však jásoť.

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, – pomoz mi, Hospodine! – Můj nářek jsi obrátil v tanec, – Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

2. ČTENÍ

Kniha Zjevení pomocí barvitých symbolických obrazů líčí skutečné pozadí dějin světa. Ve 4. kapitole ukáže nebe a Boží vládu. V 5. kapitole se na scéně objeví Boží Syn, který přinesl oběť (Beránek). Nebe oslavuje...

Zj 5,11-14

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů shromážděných kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na miliony a stamiliony – a volali silným hlasem: „Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!“ A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ Tu ony čtyři bytosti přidaly: „Amen!“ a starci padli na tvář a poklonili se.

EVANGELIUM

Vzkříšený Ježíš se ukázal apoštolům ve večěradle a týden poté opět. Avšak apoštolové nerozumí, co mají dále dělat. Ježíš proto znovu přichází a naznačuje lovem ryb i rozhovorem s Petrem, k čemu apoštoly volá.

Jan 21,1-19

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytili. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hod'te síť na pravou stranu lodi, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nalahko – a skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojďte snídat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

K ZAMYŠLENÍ

Evangelijní zpráva o zázračném rybolovu podle Jana se odehrává po vzkříšení. Petr Ježíše „poznal“, když museli pravdivě přiznat, že přes veškerou námahu nemají nic. Pán je nejen vede v jejich rybářském počínání, ale především je pozval k hostině jako při Poslední večeři. Teď teprve dostávají učedníci ucelenou představu o Kristově učení, smyslu jeho záměrů. Toto je setkání s živým Bohem a jeho jednáním. Tento Bůh povede církvev.

Proto až nyní dostává Petr otázku: „Miluješ mě?“

Milovat Boha znamená dát mu všechno a všechno získat.